

GENÇLİĞİN EYLEM BİRLİĞİ YOLUNDA

Parti tarafından düzenlenen “Gençlik Sorunları” konulu toplantıda yapılan konuşmanın Yürüyüş dergisinde yayınlanan özeti, 20 Ocak 1980.

Gençlik, Faşizmin Pençesine Bırakılmamalıdır

Son zamanlarda Türkiye’de faşizme ve emperyalizme karşı savaş en ön plana çıkmış durumdadır ve gittikçe daha öne, daha öne gelmektedir. Faşizm sorununun da gençliği özellikle ilgilendiren iki cephesi, iki yönü vardır. Faşizm bir yandan gençliğin kimi kesimlerini kendi kanlı zulmünün aracı olarak, baskı ve zulüm aracı olarak, kendisinin vurucu gücü olarak kullanıyor. Henüz çok genç yaşlarda 16, 17, 18 yaşlardaki gençleri ellerine silah verip ceplerine biraz para koyarak ve kafalarını faşist sloganlarla şartlandırarak cinayet şebekeleri halinde ortalığa sürüyor. Bu gençler faşizme yem olmaktan kurtarılmalıdır. Bu gençlere sahip çıkılmalı, faşizmin pençesine düşmelerine izin verilmemelidir. Bu önlenmelidir. Bu da gençliğin özgün savaşlarından birisidir.

Diğer yandan faşizm gençliğin kalan kesimini baskılarla, zulümlerle yıldırarak, sindirerek ve onların da kafalarını şoven-milliyetçi sloganlarla, fetih hülyalarıyla şartlandırarak, bu yerleşik düzenle, bu sömürücü, baskıcı düzenle uyumlu hale getirmeye çalışıyor, gençlik elbette buna karşı da mücadele vermelidir ve verdiği mücadelenin önemli bir parçası budur. Ama mücadele burada bitmiyor. Gençliğin kendi özgün sorunlarına ilişkin mücadelenin ötesinde toplumda faşizme ve emperyalizme karşı ilerici demokrat sosyalist güçlerin mücadelesi var. Gençlik bir toplum gücü olarak, etkin bir toplumsal güç olarak bu safların, bu demokrasi güçlerinin safında da yer almak durumundadır. Ve yerini almaktadır.

Demokrasi saflarında, bağımsızlık saflarında yer alma sorununa gelince, bu sorun ister istemez birliktelik, birlik sorununu ön plana çıkarmaktadır. Demokrasi saflarında mücadele veren, çarpışan güçlerin içinde nasıl işçi sınıfı öncü olmak durumundaysa, yönlendirici olmak durumundaysa ve işçi sınıfının görevi, diğer demokratik, ilerici yurtsever güçleri derleyip toplamak ve yönlendirmek ise, aynı şekilde gençlik içinde de bir birliktelik, birlik ve tekleşme sorunu vardır. Gençliğin tüm ilerici, demokrat, sosyalist, devrimci kesimlerini en son ferde kadar emperyalizme ve faşizme karşı seferber etmek, örgütlemek hem işçi sınıfının partisinin görevidir, hem de gençlik içindeki sosyalizm çizgisinde, bilimsel sosyalizm çizgisinde olan gençlik gruplarının ve örgütlerinin görevidir.

Gençlik ve Birlik Sorunu

Birlik sorunu, bir yandan emperyalizme ve faşizme karşı en geniş yelpazede, mümkün olan en geniş yelpazede demokrasi güçlerini birleştirmek, güç ve eylem birliğini oluşturmak sorunudur. Diğer yandan da, kendileri bilimsel sosyalist çizgide olan

ve kendilerini öyle bilen gençlik gruplarının ve örgütlerinin güç ve eylem birliği, hatta güç ve eylem birliğinden de öte düpedüz örgütsel birliğinin pekişmesi sorunu vardır..

Ne için bu birliktelik, bu tekleşme? Şüphesiz kendi içine 'kapanıp bloklaşmak ve diğer ilerici-demokrat güçleri itelemek için değil. Tam tersine, sosyalist çizgide olan grup ve örgütlerin birleşerek, diğer demokratik, ilerici unsurları, güçleri kendi etrafında daha iyi derleyip toparlaması için bir birleşme gereğidir.

Sevinçle gözlüyoruz ki, gençlik içinde son zamanlarda güç ve eylem birliği hareketleri daha bir süreklilik kazanma eğilimi gösteriyor ve daha başarılı olarak yapıyor. Bazı tökezlemeler hâlâ var. Ama bu tökezleme dahi zamanla etkisini azaltıyor ve eylemler daha düzgün, daha birleşik şekilde yapıyor.

Şimdi bu tökezleme, bu aksaklık yavaş yavaş ortadan kalkıyor. Ortak eylemler daha düzenli ve gerçekten birlikteliği ve birliği yoğunlaştıran, pekiştiren yönde geliyor. Şurada kısaca bir soruyu sormak ve cevaplandırmak gerekir: Birlikte hareket etmek, güç ve eylem birliği etmek ve bu birlikte hareketi sürekli hale getirmek, giderek bir cephe birliği haline getirmek, örgütler arasındaki ideolojik-politik mücadeleyi ortadan kaldırır mı?

Şüphesiz kaldırmaz. Örgütler, örgütsel bağımsızlıklarını korudukları sürece, kendi özgün ideolojik konumlarını korudukları müddetçe, aralarında ortak eylem yapsalar, güçbirliği etseler dahi ideolojik ve politik mücadele kalkmaz.

İran'dan ve Afganistan'dan sonra Türkiye'nin önemi çok ve çok arttı! Ortadoğu bölgesinde ve Afrika'da gerileyen emperyalizm, Türkiye'yi Ortadoğu'ya açılacak bir kapı olarak, hatta bir sıçrama tahtası olarak kullanmak istiyor. Buna asla ve asla müsaade edilmemelidir. Ve görüyoruz ki, Demirel hükümeti de zaten emperyalizmle uyumlu haldeydi. Bu politik çevreler ve örgütler, şimdi daha da uyumlu, neredeyse aralarından su sızmaz bir duruma geliyorlar. Politik dedikodular işitiyoruz.

Bir Dakika Bile Yitiremeyiz

Ankara'da politik yüksek çevrelerde "aman detant öldü" diye seviniliyormuş. "Amerika yeniden bize muhtaç. Askeri yardımın, iktisadi yardımın torbalarının ağızları açılır ve bu yardımlar bize bol bol gelir" diye hesaplar yapılyormuş...

Buna karşı bütün demokrasi güçleri, yurtsever güçler, ilericiler, bilimsel sosyalistler birlikte mücadele vermek, saflarını sıklaştırmak, güçlendirmek durumundadır. Vakit kaybedecek zaman değildir. Sorunlar gittikçe ivedilik ve güncellik kazanıyor. Değil ay, hafta, bir gün, bir saat, bir dakika kaybedecek durumda değiliz. Onun için hep birlikte omuz omuza dayanışarak, faşizme ve emperyalizme karşı mücadele yolunda ileri!

Yürüyüş, Sayı 251, 29 Ocak 1980